

25.4x34.38	1	עמוד 13	ידיעות אחרונות - 7 ימים	14/07/2023	86849318-7
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

/ שלמה ארצי /

סביר מתפורר בקלות

למרות שיכולתי.

סבירקה וחבירקה / הנה לכם סיפור עממי.

סבירקה וחבירקה (סביר וחבר) הלכו לים. לפתע נתקלו באבן, נפלו ונפצעו. אז מי נשאר? זה סיפור ישן. אבל יש לו המשך. איך אבא עברה במקום ולקחה את סבירקה וחבירקה על הקורקינט שלה לקופת חולים של אדיר מילר שרץ כל השבוע בפרסומת לקופה, בעוד פבלו ותורן ניצלו את הווספה הבחולה שנתן להם הבנק (בחנינם) ונסעו בכיף להופעה. איזו הופעה? סביר להניח שלפאר טסי, אושר כהן, אבורומי, מצליחי הזמן החדש, "מגלומניית פארקים השתלטה על מופעי הארץ", אמרתי למישהו.

"בינינו, אתה מאלה שהמציאו את זה, לא? אתה והמגנבת שלך", ענה.

"סביר להניח", הסמקתי ונזכרתי באינטימיות של צוותא. טוב, היה קשה להתמודד כבר מול המציאויות החדשות המהירות והלא-סבירות למי שהורגל בעולם של פעם.

הקנט / קראתי שהאריכו לפופוביץ' בן גילי (גילי הסופר-פארם והכדורים) את החוזה לאמן את סן אנטוניו בכדורסל. אז ליבוי התרחב פופו. אנחנו לא מכירים אבל לראות אותך במלוא אונג בגילנו, הפך לסביר ומרגש.

אחר כך ספרתי לפי עילת הספירה הסבירה, 89 שנה לפטירת ביאליק שלמרות הזמן שחלף הוא עדיין פה, כי לא הכל נעלם בסיב מהיר וסביר בבוק.

אבל נניח שהמשורר הלאומי היה יוצא לטייל ברהוב ביאליק, מתיישב על ספסל עם הרגליים למעלה עד השמיים ומפריע לתנועת העננים, אחר כך רואה ציפור וכותב אליה את שלום רב שובך ואז פקח עירייה היה רואה אותו, לא מזהה ונותן לו קנס תוקפני על ישיבה לא סבירה באמצע העיר, ואולי אפילו היה מביא מכת "זית". זה סביר?

ילד חוף רונדלים / המדינה הייתה כמחאה אינסופית ביום שלישי אחרי מנת החקיקה הראשונה. היא רצה להפגין. הסוסים דהרו. ניסינו לנשום קצת. החולצה נקרעה עוד יותר. רק שלא נשיר עכשיו יחד על פי השורה של אריק "שביר, מתפורר בקלות" את "סביר מתפורר בקלות" מילמלתי.

גל החום קלאון הלך והתקרב, הטלוויזיה עברה אצלי כל הזמן כמו משוררת פרסומות אינסופית.

ולפתע אאוט אוף דה בלו, נזכרתי בצדוק סביר, מראשוני החקיינים הנהדרים שהיו פה בארץ, וכשראיתי אותו מופיע כשהייתי ילד חוף, מדווח ורונדלים קטן, התפקעתי מצחוק של ילדים.

חליתם? נפצעתם? מכירים את המשפט הזה? האם סביר להתפלל שאמא תבוא לחבוש את פצעי הארץ הפצועה? חשבת.

"אני בארבע בנתב"ג", סימס לי.

"אתה מפגיין?"

"לא, אני טס לחופשה ברומא", ציחק במבוכה אמוג'ית כמו מצפון מוטרד.

הלו מי זה? / שמעו משהו. כל פעם כשהיא איבדה את הטלפון אפשהו בבית היא ביקשה שאצלצ'ל אליה. ככה היא הייתה מוצאת אותו. וזה עבד. אבל היא אף פעם לא ענתה באמת לצלצול שלי. וזה היה סביר בנראה יותר מלו הייתה עונה ואומרת: כן, מי זה? אה, זה אתה? סביר. איתך אני לא לבד לפחות בסיטואציה הלא סבירה הקורעת אותנו. *

לא עשינו בסדר? עד כמה הרחקנו לכת מעצמנו ומהווייז שהוביל אותנו הרחק מאמפי קיסריה, שאלתי את הנוסעת הקטנה איתי להופעה בחמישי שעבר.

"משהו לא סביר הטעה אותנו בדרך", אמרה בבהלה.

"אולי היו אלה חיזורים?" הצעתי.

"לא סביר שיש חיזורים באזורי חדרה וקיסריה", אמרה.

"אולי יש תנינים בנחל חדרה", הערתי ופרצנו בצחוק לא סביר.

"מזל שארנב חולף בין הכיסאות בהופעה", אמרתי.

"ראית ארנב בהופעה?" שאלה בתימהון.

"מורה שזה באמת לא סביר. אבל רק אני ראיתי", עניתי.

חופשה סבירה / זה השתלט עליי. נהיה לי לא סביר שאלטון ג'ון פרש סופית. מצד שני שמחתי שמויק (ג'אגד) התארס, למרות שלא סביר שיומין אותי לחתונה. ובעוד הארי ומייגן אולי מתגרשים, ההפגנות גברו ועלו כגלים.

היא לא נשמה כבר ואצלי הטנטון גבר. "אולי ניקח חופשה", אמרה, "ניקח אוויר סביר ונחזור".

"לאן תסעו?" נשאלתי.

"מחפשים מקום סביר".

"מה למשל?"

"ניאורגיה".

"זלמה שם?"

"כי רוב הישראלים שהיו

בה עזבו בתום המשחקים של

אליפות הצעירים".

"אתם מחפשים מקום דמוקרטי?"

"עד כמה שאפשר".

"ומה עם נופש בארץ?"

"מלא ישראלים בישראל. ואל תבין אותי לא טוב,

אני בעד הישראלים. לא הוצאתי אפילו רכבון רומני

חולצת חיינו נקרעת / בלילות הלכה ותפחה הילת או עילת הסבירות והופיעה כבר בחלומותיי. אפילו בהופעה היא זימומה לי בין רעשי התופים של מאיר ישראל כמו הטנטון שחזר אליי השבוע. אגב, לא בטוח שלא בגלל זה, כי הטנטון חוזר כשאתה לא רגוע.

זה היה כאילו לקום בוקר כשעננת אי-סבירות מרחפת על פני כדור הארץ. היו סרטנים כאלה לא סבירים על חיזורים שכבשו את העולם. ואני הנחתי ברמת סבירות גבוהה שעוד הרבה אנשים מילמלו השבוע את צמד המילים עילת הסבירות. סביר להניח גם שרבים מהאנשים שגרים ברבי-הקומות, עסקו בין השאר גם בעילת הקייטנות והילדים, או עילת הבריאות, ועילת האושר ויוקר המחיה. סורי, אלה החיים.

אז הקרע הלך וגדל. אפשר היה לשמוע את חולצת חיינו נקרעת לנגד עינינו. הסבתא שלי עפה מלמעלה כמו וונדרסבתוש וצרחתה ביידיש-מרוקאית הי, דידי יו לזו יור מיינדו? האם איברתם את השכל? לא חבל עלינו? ואחר כך עפה לה ברמת הסבירות אל העולם ממנו באה.

מדווח / גל חום בשם קלאון תקף את הארץ בעורנו עושים דרכנו להופעה באמפי גלבוץ הקסום שלא רחוק ממנו נורו שתי רקטות מג'נין. אתם מבינים? הכל היה חסר סבירות איכשהו.

אבל מה זה בכלל סביר בעולמנו?

שאלה טובה וונדרסבתוש. אצלי זה מה שעמד תמיד במבחן החיגיון.

אבל מה זה חיגיון? זו השאלה השייקספירית.

וכדי לאשש את זה, הנה סיפור שאני סוחב שנים. זה היה בשנות ה-80 כשהים התמלא מדווחות שעקצו את כל מי ששחה בים שלנו, וזה שרף ודקר וצבט. ועדיין, למרות שזה לא היה סביר, הוקמה תנועה למען המדווחות.

"אין מצב שהייתה תנועה כזו בעד משהו שעקץ אותך וגרם לך כאב", אמר מי שסיפרתי לו את הסיפור.

"יש לנו נטייה לא סבירה בהחלט לאמץ את כל מי ומה שמאמלל אותנו", עניתי. ובמידת סבירות גבוהה המדווחות תחזרנה.

חופשה בסיני / הטור הזה נכתב ביום שלישי כשהחלו ההפגנות הגדולות. לא יודע איך זה נגמר. אבל הכל היה כבר די לא סביר. עצבני אש. ותוסיפו על זה שמרגי עוזב ת'ארץ, שנועה המתקשרת יותר מאקלים כדור הארץ) נפרדה מהחבר שלה ושאני התגעגעתי לעוברת הקבלן שלנו במשרד, שהכניסה סבירות במצב חוסר הסבירות שלנו (כן, היה כיף להחליק על הריצפו שפיוזה על הרצפה בדרך לשירותים).

ומה אם בכלל חיינו בתאילנד?

האם לפי מידת הסבירות לא הייתה סכנת נפשות אורבת לנו מאוהלי חיזבאללה, או אפילו ליד הבית ברמת החייל? וכשכתי אמרה: הייתי חמש דקות לפני פיגוע הריסה במקום, הצטמררת.

אחר כך כשרדה עם כל משפחתה לחצי האי סיני השבוע כדי לנפוש נותרתי דואג להם. זה סביר, לא? דאגת אב.

טעות לא סבירה בדרך / מישהו

איבד את מידת הסבירות לראות את ארצנו

מתחריקת (חורקת שיניים) 119 שנה אחרי

מותו של הרצל נביא הארץ החדשה.

ובמבחן הסבירות האישית -

הייתכן שטעינו במשהו? מה

חליתם? נפצעתם? מכירים את המשפט הזה? האם סביר להתפלל שאמא תבוא לחבוש את פצעי הארץ הפצועה?